

The relationship between Social Capital and Intellectual Capital with Sports Participation in Girl Students

Omid Safari

Assistant Professor, Department of Physical Education, Nourabad Mamsani Branch, Islamic Azad University, Nourabad Mamsani, Iran

Gholamreza Safari

Assistant Professor, Department of Physical Education, Nourabad Mamsani Unit, Department of Education, Nourabad Mamsani, Iran

Mahnaz Shojaein

Master's degree student, Department of Physical Education, Nourabad Mamsani Branch, Islamic Azad University, Nourabad Mamsani, Iran

Abstract

Social capital and Intellectual Capital are considered as one of the environmental determinants of the level of social cohesion and community health. Exercise has been considered by many scholars and researchers as one of the social concepts and with regard to its specific functions in different fields. The purpose of this study was to the relationship between Social Capital and Intellectual Capital with Sports Participation in Girl Students of Mamasani City (Secondary and Secondary Schools), in the academic year of 2017-2018. The nature of this research is descriptive survey research. Data collection was based on library and field studies. The data collection tool included the standard sports participation questionnaire Parsamher and Etal (2011), standard Intellectual Capital Bontis(2002) and the standard social capital questionnaire Nahapit and Ghasal (1998). The statistical population of the study consisted of all Boy high school students (first and second high school students) in Mamasani city, which is about 3491 Boy. Among them, 341 samples were randomly selected. The results indicated that there is a positive and significant relationship between social capital and Intellectual Capital with sport participation among high school Girl students in Mamasani.

Key words: Social capital, Intellectual Capital, sports participation, Girl students, Mamasani City

* Corresponding Author: omidsafari11@yahoo.com

How to Cite: Safari O., Safari G., Shojayein M. The relationship between Social Capital and Intellectual Capital with Sports Participation in Girl Students, Journal of Innovation in Sports Management, 2022;1(2):119-128.

ارتباط بین سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری با مشارکت ورزشی در دانش آموزان دختر مقطع متوسطه

امید صفری	استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد نورآباد ممسنی، دانشگاه آزاد اسلامی، نورآباد ممسنی، ایران
غلامرضا صفری	استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد نورآباد ممسنی، اداره آموزش و پرورش، نورآباد ممسنی، ایران
مهناز شجاعیان	دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه تربیت بدنی، واحد نورآباد ممسنی، دانشگاه آزاد اسلامی، نورآباد ممسنی، ایران

چکیده

سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری، یکی از عوامل محیطی تعیین کننده سطح سازگاری و سلامت جامعه محسوب می شوند. ورزش به عنوان یکی از مفاهیم اجتماعی و با توجه به کارکردهای خاص آن در زمینه های مختلف، مورد توجه بسیاری از دانشمندان و محققان قرار گرفته است. هدف از این پژوهش تعیین ارتباط بین سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری با مشارکت ورزشی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه (متوسطه اول و متوسطه دوم) شهرستان ممسنی در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود. ماهیت این تحقیق از نوع تحقیقات توصیفی پیمایشی می باشد و جمع آوری داده ها براساس مطالعات کتابخانه ای و میدانی بوده است و ابزار جمع آوری داده ها شامل پرسشنامه استاندارد سرمایه اجتماعی ناهپیت و گوشال (۱۹۹۸)، پرسشنامه استاندارد سرمایه فکری بونتس (۲۰۰۲) و پرسشنامه استاندارد مشارکت ورزشی پارسامهر و همکاران (۱۳۹۲) بوده است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه (متوسطه اول و متوسطه دوم) شهرستان ممسنی به تعداد ۳۴۹۱ نفر بوده است و از این میان به شکل تصادفی خوشه ای تعداد ۳۴۱ نفر به عنوان نمونه انتخاب گردید. نتایج حاکی از آن بود که بین سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری با مشارکت ورزشی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهرستان ممسنی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

واژگان کلیدی: سرمایه اجتماعی، سرمایه فکری، مشارکت ورزشی، دانش آموزان دختر، شهرستان ممسنی

* نویسنده مسئول: omidsafari11@yahoo.com

صفری امید، صفری غلامرضا، شجاعیان مهناز، ارتباط بین سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری با مشارکت ورزشی در دانش آموزان دختر مقطع متوسطه، فصلنامه نوآوری در مدیریت ورزشی، تابستان ۱۴۰۱، (۲): ۱۱۹-۱۲۸

مقدمه

انسان موجودی فردی و اجتماعی است و ناگزیر به برقراری رابطه با دیگران برای رفع نیازهای خود است. ورزش به مثابه نهادی فردی و اجتماعی است که افراد با حضور در فعالیت‌های ورزشی، بخشی از نیازهای فردی و اجتماعی خود را مرتفع می‌سازند (پارسامهر و همکاران، ۱۳۹۲). امروزه تنزل روابط فردی و اجتماعی در محیط‌ها آموزشی یک از چالش‌هایی است که ما با آن روبرو هستیم و پژوهشگران برای حل این مشکل بر مفهوم سرمایه‌های اجتماعی و سرمایه‌های فکری تأکید دارند. سرمایه‌های اجتماعی و فکری منشأ گروه‌هایی است که به طور خودجوش و داوطلبانه سازمان می‌یابند و وجود آن برای کارکرد صحیح نهادهای عمومی و رسمی نیز ضروری و حیاتی است. از میان عناصر مختلف فردی و اجتماعی در درون یک جامعه، ورزشی به طور گسترده مورد توجه بیشتر محققان سرمایه‌های اجتماعی و فکری قرار گرفته است. یکی از کارکردهای پنهان مشارکت ورزشی، ایجاد شبکه‌های ارتباطی، انسانی، ساختاری، دوستان، ایجاد پیوند و همبستگی بین افراد است که از ابعاد سرمایه‌های اجتماعی و فکری است. علائم متعددی گزارش شده‌اند که نشان می‌دهند سرمایه‌های اجتماعی و فکری به عنوان عوامل مهم و اثرگذار بر روابط اجتماعی روز به روز فرسایش می‌یابند و ضعیف می‌گردند. این مسأله هم در سطح جهانی و هم در سطح ملی مشاهده شده است (منوچهری‌نژاد و همکاران، ۱۳۹۴).

بنابراین از میان عناصر مختلف اجتماعی در درون یک جامعه، ورزش باید به طور گسترده مورد توجه بیشتر محققان سرمایه‌های اجتماعی و فکری قرار گیرد زیرا که فعالیت‌های ورزشی در سطح غیرسازمان یافته این قابلیت را دارند که بتوانند باعث انگیزش، الهام بخشی و ایجاد روحیه اجتماعی و فکری در جامعه شوند، ورزش می‌تواند به عنوان وسیله‌ای برای ایجاد روابط دوستانه و ارتباطات اجتماعی و فکری جدید به ویژه بین طبقات مختلف از لحاظ مذهب و قومیت مورد استفاده قرار گیرد. شواهد نیز نشان می‌دهند درک و احساس امنیت در فعالیت‌هایی مانند ورزش در محیط‌های آموزشی مدارس عامل بسیار مهم برای انجام آن به شمار می‌رود و جوامعی که در آنها هنجارهای مشترک و شبکه‌های اجتماعی غیررسمی وجود دارد، سطوح بالاتری از امنیت دارند؛ به نظر پوتنام در درون گروه اجتماعی، هنجارهایی هستند که بیشترین سودمندی آنها تقویت اعتماد، کاهش هزینه معاملات و تسهیل همکاری است. مهمترین آنها، هنجار معامله به مثل است و گروه‌ها و جوامعی که بر آنها این هنجار حاکم است و از آن پیروی می‌کنند، به شکل مؤثری بر فرصت‌طلبی و مشکلات مربوط به عمل جمعی فائق می‌آیند. (اسدی و نادری عوج بغزی، ۱۳۹۹). آموزش و به تبع آن محیط‌های آموزشی بیشترین اثر و نقش را بر ذهنیت و تمدن‌سازی جوامع به عهده دارند. لازمه اصلاح کالبد آموزش و پرورش، ایجاد فضاهای مرتبط با فعالیت دانش‌آموزان است؛ فضاهایی که دارای شرایط مناسب و مطلوب برای رشد فیزیکی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی کودکان باشد، که تحقق این امر از طریق پژوهش‌های کاربردی و طراحی جزییات فضاها با توجه به الگوهای رفتاری امکان‌پذیر می‌گردد. (روشنفکر و ذکایی، ۱۳۸۵). بنابراین با توجه به اینکه امروزه متأسفانه ما در محیط‌های آموزشی و غیر آموزشی شاهد عدم مشارکت و یا مشارکت کم دختران در صحنه فعالیت‌های ورزشی هستیم و شاید بخشی از این مشکل نیز مربوط به پیشرفت‌های است که در زمینه علم و تکنولوژی حاصل شده است که باعث فقر حرکتی خصوصاً در بین نوجوانان و جوانان شده است و این مسئله چالش‌های زیادی را برای خانواده‌ها و جامعه ایجاد کرده است. بنابراین پژوهشگر برای رفع این مشکل و ارائه پیشنهاد‌های کاربردی در این زمینه برای برون رفت از مشکل، بدنبال پاسخ به این سوال است که: آیا

جهت بررسی رابطه مولفه های سرمایه اجتماعی با مشارکت ورزشی دانش آموزان از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. همان گونه که جدول ۲ نشان می دهد، ارتباط مثبت و معنی داری بین تمامی مولفه ها با مشارکت ورزشی دانش آموزان وجود دارد ($p = 0/001$). بنابراین فرضیه این تحقیق مبنی بر وجود رابطه معنی دار بین مولفه های سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی در سطح ۹۹ درصد اطمینان تأیید می گردد. نتایج این فرضیه نشان می دهد با توجه به اینکه ضریب همبستگی بین مولفه های متغیر سرمایه فکری و مشارکت ورزشی مثبت می باشد، رابطه مستقیمی بین آنها وجود دارد. بنابراین با افزایش مولفه های سرمایه اجتماعی توسط دانش آموزان، میزان مشارکت ورزشی آنها افزایش می یابد.

جدول ۲. همبستگی بین مولفه های سرمایه اجتماعی با مشارکت ورزشی دانش آموزان

متغیر	ضریب همبستگی (r)	سطح معنی داری (p)
شبکه ها	۰/۳۶۱**	۰/۰۰۱
اعتماد	۰/۴۸۲**	۰/۰۰۱
همکاری	۰/۴۱۷**	۰/۰۰۱
فهم متقابل	۰/۳۳۵**	۰/۰۰۱
روابط	۰/۳۱۶**	۰/۰۰۱
ارزش ها	۰/۳۲۷**	۰/۰۰۱
تعهد	۰/۴۱۱**	۰/۰۰۱

** معنی داری در سطح ۹۹٪ * معنی داری در سطح ۹۵٪ ns: عدم معنی داری

آنگونه که جدول ۳ نشان می دهد، ارتباط مثبت و معنی داری در سطح ۹۹ درصد بین سرمایه فکری و مشارکت ورزشی دانش آموزان وجود دارد ($p = 0/371$ و $r = 0/001$). بنابراین این فرضیه مبنی بر وجود رابطه معنی دار بین سرمایه فکری و مشارکت ورزشی دانش آموزان تأیید می گردد. رابطه مثبت بین دو متغیر نشان می دهد با افزایش سرمایه فکری دانش آموزان، مشارکت ورزشی آنها افزایش می یابد.

جدول ۳. همبستگی بین سرمایه فکری و مشارکت ورزشی دانش آموزان

متغیر	ضریب همبستگی (r)	سطح معنی داری (p)
سرمایه فکری	۰/۳۷۱**	۰/۰۰۱

** معنی داری در سطح ۹۹٪ * معنی داری در سطح ۹۵٪ ns: عدم معنی داری

آنگونه که جدول ۴ نشان می دهد، ارتباط مثبت و معنی داری در سطح ۹۹ درصد بین مولفه های سرمایه فکری و مشارکت ورزشی دانش آموزان وجود دارد ($p = 0/001$). بنابراین این فرضیه مبنی بر وجود رابطه معنی دار بین مولفه های سرمایه فکری و مشارکت ورزشی دانش آموزان تأیید می گردد. رابطه مثبت بین آنها نشان می دهد با افزایش مولفه های سرمایه فکری دانش آموزان، مشارکت ورزشی آنها افزایش می یابد.

جدول ۴. همبستگی بین مولفه های سرمایه فکری و مشارکت ورزشی دانش آموزان

متغیر	ضریب همبستگی (r)	سطح معنی داری (p)
سرمایه انسانی	۰/۳۸۱**	۰/۰۰۱
سرمایه ساختاری	۰/۳۴۲**	۰/۰۰۱
سرمایه ارتباطی	۰/۳۱۵**	۰/۰۰۱

** معنی داری در سطح ۹۹٪ * معنی داری در سطح ۹۵٪ ns: عدم معنی داری

برای پیش بینی مشارکت ورزشی دانش آموزان براساس سرمایه اجتماعی از آزمون رگرسیون خطی استفاده شده است. بر اساس جدول ۵ مقدار $p = ۰/۰۰۱$ و چون این مقدار از $۰/۰۱$ کمتر است بنابراین رابطه بین سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی دانش آموزان در سطح ۹۹ درصد اطمینان معنادار می باشد. براساس نتایج ضریب بتا که نشان می دهد در ازای یک واحد افزایش در متغیر مستقل سرمایه اجتماعی دانش آموزان حدود $۰/۴۶$ به میزان متغیر وابسته مشارکت ورزشی افزوده می شود. مقدار R^2 برابر با $۰/۲۲۶$ می باشد که نشان می دهد سرمایه اجتماعی $۲۲/۶$ از واریانس مشارکت ورزشی دانش آموزان را پیش بینی می کند.

جدول ۵. نتایج رگرسیون خطی جهت پیش بینی مشارکت ورزشی دانش آموزان براساس سرمایه اجتماعی

متغیر	R	R^2	ضریب B	ضریب Beta	مقدار t	p
سرمایه اجتماعی	۰/۴۵۸	۰/۲۲۶	۰/۲۵۱	۰/۴۵۸	۱۰/۵۰۸	۰/۰۰۱

برای پیش بینی مشارکت ورزشی دانش آموزان براساس سرمایه فکری از آزمون رگرسیون خطی استفاده شده است. بر اساس جدول ۶ مقدار $p = ۰/۰۰۰$ و چون این مقدار از $۰/۰۱$ کمتر است بنابراین رابطه بین سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی دانش آموزان در سطح ۹۹ درصد اطمینان معنادار می باشد. براساس نتایج ضریب بتا که نشان می دهد در ازای یک واحد افزایش در متغیر مستقل سرمایه فکری دانش آموزان حدود $۰/۳۸$ به میزان متغیر وابسته مشارکت ورزشی افزوده می شود. مقدار R^2 برابر با $۰/۱۲۸$ می باشد که نشان می دهد سرمایه فکری $۱۲/۸$ از واریانس مشارکت ورزشی دانش آموزان را پیش بینی می کند.

جدول ۶. نتایج رگرسیون خطی جهت پیش بینی مشارکت ورزشی دانش آموزان براساس سرمایه اجتماعی

متغیر	R	R^2	ضریب B	ضریب Beta	مقدار t	p
سرمایه فکری	۰/۳۸۱	۰/۱۲۸	۰/۲۴۲	۰/۳۸۱	۵/۷۷	۰/۰۰۱

برای سنجش متغیر عوامل مربوط به مکان ارائه خدمات ارایه شده در کانون ها و آکادمی های والیبال از ۱۲ گویه در سطح اندازه گیری رتبه ای به صورت طیف پنج گزینه ای لیکرت استفاده شد که نتایج آن در جدول ۵ آمده است. با توجه به جدول ۶، سطح معناداری آزمون کوچکتر از مقدار $۰/۰۵$ است. در نتیجه در سطح اطمینان ۹۵ درصد فرض برابری میانگین ها رد می شود. با توجه به مقدار میانگین مشخص می شود که، از نظر پاسخ دهندگان مکان ارائه خدمات ورزشی ارایه شده در آکادمی ها نسبت به کانون ها از سطح مناسب تری برخوردار است.

بحث و نتیجه گیری

فرضیه اول و دوم: سرمایه اجتماعی و مولفه های آن با مشارکت ورزشی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهرستان ممسنی رابطه وجود دارد.

همانگونه که مشاهده شد در این تحقیق، نتایج همبستگی پیرسون نشان داد ارتباط مثبت و معنی داری در سطح ۹۹ درصد بین سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی دانش آموزان وجود دارد ($r = 0/458$ و $p = 0/001$). به عبارتی دیگر با افزایش سرمایه اجتماعی دانش آموزان، مشارکت ورزشی آنها افزایش می یابد. سرمایه اجتماعی آن دسته از ویژگی های زندگی اجتماعی، شبکه ها، هنجارها و اعتماد است که مشارکت کنندگان را قادر می سازد تا به شیوه های مؤثرتر اهداف مشترک خود را تعقیب نمایند. سرمایه اجتماعی با دامنه وسیعی از مفاهیم خود (مشارکت داوطلبانه، دموکراسی، شبکه، اعتماد، امنیت و هنجارهای اجتماعی)، در بیست سال گذشته به طور فزاینده ای توجه متخصصان و اندیشمندان علوم اجتماعی را به خود جلب کرده است، جنبه های مختلف این مفهوم تا حدودی از توجه آن به پیامدهای مثبت ارتباطات اجتماعی ناشی می شود. مشارکت در فعالیت های مدنی و ارتباطی که شامل تعامل های شخصی است، خلق، می شوند و از این طریق موجب افزایش اعتماد و تعامل می شوند. اعتماد اجتماعی به عنوان یکی از مولفه های کلیدی سرمایه اجتماعی، طی چند دهه اخیر به طور گسترده مورد توجه قرار گرفته و برخی اندیشمندان کوشیده اند مشارکت را بر مبنای اعتماد اجتماعی تبیین کنند. یافته ها نشان از همسو بودن این نتایج با نتایج تحقیقات اسدی و نادری عوج بغزی (۱۳۹۹)، منوچهری نژاد و رحمتی (۱۳۹۴)، اسلامی مرزنکلاته، موسوی و خوش فر (۱۳۹۳) و ایمان و بنی فاطمه (۱۳۹۳) را نشان می دهد. ورزش نقش مهمی در ایجاد سرمایه اجتماعی و کمک به جوامع در توسعه اعتماد و احترام به افراد و گروه های مختلف داشته و این می تواند منجر به همکاری بیشتر و سطح بالاتری از وحدت و انسجام اجتماعی شود. سرمایه اجتماعی یک هنجار اجتماعی محسوب می شود که همکاری بین دو یا چند نفر را تقویت می بخشد. افراد یک جامعه ی کوچک مثل خانواده در بروز مشکلات به دیگر جوامع بزرگ تر کمک کرده و در پروژه های دسته جمعی همکاری می کنند؛ و در پاسخ به بحران های به وجود آمده همکاری های لازم را انجام می دهند. در همین رابطه وزارت ورزش و جوانان اعلام می دارد که همکاری اجتماعی و توسعه فعالیت های بشر دوستانه جوانان می تواند آسیب های اجتماعی را کاهش دهد و به کنترل و پیش گیری از آسیب های فضای مجازی منجر شود. ورزش بازتاب دهنده روابط اجتماعی و فرهنگ جامعه است ولی در سال های اخیر محققان در پی آنند که تأثیر ورزش بر جامعه و اجتماع را که بعد دیگری از این ارتباط است را بررسی نمایند. ورزش می تواند به عنوان وسیله ای برای ایجاد روابط دوستانه و ارتباطات اجتماعی جدید به ویژه بین طبقات مختلف از لحاظ مذهب و قومیت مورد استفاده قرار گیرد (منوچهری نژاد و همکاران، ۱۳۹۴). توقعات و انتظارات ورزشی بدون حفظ مفهوم سرمایه اجتماعی و مشارکت مدنی یا اجتماع و بدون پرداختن به موضوع مالکیت و تعهدات در ورزش اسکاتلند غیرممکن است. روابط متقابل و همکاری باعث احساس اعتماد و تعهد به دیگران و بالا بردن روحیه مشارکت ورزشی می گردد.

فرضیه سوم و چهارم: سرمایه فکری و مولفه های آن با مشارکت ورزشی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهرستان ممسنی رابطه وجود دارد.

همانگونه که مشاهده شد بین سرمایه فکری با مشارکت ورزشی دانش آموزان ارتباط مثبت و معنادار بوده است. بنابراین سرمایه فکری که به عنوان بزرگترین سرمایه انسان ها است، بایستی به عنوان عامل اصلی توسعه و توسعه یافتگی مد نظر قرار گیرد. پس فرایند توسعه و رشد، بدون مشارکت انسان به جایی نمی رسد؛ زیرا انسان هم هدف و هم وسیله نیل به توسعه است. و از آنجا که این ضریب همبستگی بین متغیر سرمایه فکری و مشارکت ورزشی پایین تر از حد متوسط بوده است. که شاید دلیل این ارتباط مربوط باشد به این نکته که این متغیر تا به حال به عنوان یک متغیر اصلی و کلیدی در محیط های آموزشی و یکی از عوامل مشارکت در فرایند های ورزشی مورد توجه نبوده است. بنابراین این متغیر را نیز باید به عنوان یک عامل مفید و تاثیر گذار، مد نظر قرار داد. تحقیق همسو و غیر همسویی که به بررسی این دو متغیر با همدیگر پرداخته باشد وجود نداشت.

فرضیه پنجم: سرمایه اجتماعی قابلیت پیش بینی مشارکت ورزشی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهرستان ممسنی را دارد.

سرمایه اجتماعی با دامنه وسیعی از مفاهیم خود (مشارکت داوطلبانه، دموکراسی، شبکه، اعتماد، امنیت و هنجارهای اجتماعی) در بیست سال گذشته به طور فزاینده ای توجه متخصصان و اندیشمندان علوم اجتماعی را به خود جلب کرده است. جنبه های مختلف این مفهوم تا حدودی از توجه آن به پیامدهای مثبت ارتباطات اجتماعی ناشی می شود. عالمان اجتماعی نیز برای حل مشکلات تنزل روابط اجتماعی بر مفهوم سرمایه اجتماعی تأکید دارند. سرمایه اجتماعی منشأ گروه هایی است که به طور خودجوش و داوطلبانه سازمان می یابند و وجود آن برای کارکرد صحیح نهادهای عمومی و رسمی نیز ضروری و حیاتی است. سرمایه اجتماعی لزوماً یک مفهوم ثابت و ایستا به شمار نمی آید، بلکه طی زمان و مکان تغییر می کند. شبکه ها و هنجارهای اجتماعی مرتبط با سرمایه اجتماعی از طریق شکل های متفاوت مشارکت در فعالیت های مدنی و ارتباطی که شامل تعامل های شخصی است، خلق می شوند و از این طریق موجب افزایش اعتماد و تعامل می شوند. به طور کلی پیامدهای سودآور سرمایه اجتماعی در سطح فردی، ارتقای بهداشت، ایجاد و بهبود فرصت های کارآفرینی و در سطح اجتماع، افزایش هماهنگی و انسجام اجتماعی و توسعه اقتصادی و اجتماعی و کاهش نرخ جرم و جنایت و رویه های دموکراتیک مؤثر است.

از سوی دیگر برای آنهایی که به بررسی سرمایه اجتماعی علاقه مندند، مطالعه ورزش و باشگاه های ورزشی به تدریج به موضوعی جالب توجه تبدیل شده است. عاملی که سبب می شود از میان عناصر مختلف اجتماعی در درون یک جامعه، ورزش به طور گسترده مورد توجه بیشتر محققان سرمایه اجتماعی قرار گیرد، این است که فعالیت های ورزشی در سطح غیر سازمان یافته این قابلیت را دارند که می توانند باعث انگیزش، الهام بخشی و ایجاد روحیه اجتماعی در جامعه شوند. ورزش می تواند به عنوان وسیله ای برای ایجاد روابط دوستانه و ارتباطات اجتماعی جدید به ویژه بین طبقات مختلف از لحاظ مذهب و قومیت مورد استفاده قرار گیرد. این افراد می توانند شامل ورزشکاران و مشارکت کنندگان غیر ورزشکار (تماشاچیان) بوده و در نهایت می تواند به افزایش هنجارهای اعتماد و تعامل منجر شود. به عبارت بهتر، فعالیت های ورزشی می تواند موجب ایجاد ارتباط بین گروه ها در شبکه های اجتماعی مختلف شود. همچنین بسیاری از سیاست گذاران و توسعه دهندگان فعالیت های فیزیکی که نقش مثبتی برای سرمایه اجتماعی در افزایش فعالیت های ورزشی قائلند، معتقدند توجه به عوامل محیطی - اجتماعی گام اساسی در تحقیقات در زمینه فعالیت های ورزشی است. از نظر آنها جوامعی با سرمایه اجتماعی بالا در موقعیت بهتری برای تقویت

هنجارهای مثبت اجتماعی به منظور انجام فعالیت‌های ورزشی قرار دارند و این عمل از طریق تقویت و تداوم اطمینان و اعتماد و همچنین وادار ساختن افراد به منظور دستیابی به اهداف مشترک (مانند افزایش امنیت در محیط) صورت می‌گیرد شواهد نیز نشان می‌دهند درک و احساس امنیت در فعالیت‌هایی مانند ورزش عامل بسیار مهم برای انجام آن به شمار می‌رود و جوامعی که در آنها هنجارهای مشترک و شبکه‌های اجتماعی غیررسمی وجود دارد، سطوح بالاتری از امنیت دارند. نتایج رگرسیون خطی حاصل از این تحقیق نشان داد سرمایه اجتماعی ۲۲/۶٪ از واریانس مشارکت ورزشی دانش‌آموزان را پیش‌بینی می‌کند. یافته‌ها نشان از همسو بودن این نتایج با تحقیقات منوچهری‌نژاد، همتی‌نژاد و رحمتی (۱۳۹۴) ایمان و بنی‌فاطمه (۱۳۹۳) تیلور و همکاران (۲۰۱۵) و رهاگن (۲۰۱۴) را دارد.

فرضیه ششم: سرمایه فکری قابلیت پیش‌بینی مشارکت ورزشی دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه شهرستان ممسنی را دارد.

همانگونه که نتایج حاصل از تحقیق نشان داد سرمایه فکری قابلیت پیش‌بینی مشارکت ورزشی دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه شهرستان ممسنی را دارد. امروزه مدارس معمولاً برای بهبود مشارکت ورزشی و عملکرد دانش‌آموزان در سالهای اخیر ماهیت رقابتی با همدیگر پیدا کرده‌اند. چرا که مدارس توجه خود را از سرمایه گذاری در منابع مشهود به سمت سرمایه گذاری در منابع نامشهود از جمله سرمایه فکری تغییر داده است. مدارس با کنترل بر این سرمایه‌های نامشهود می‌توانند علاوه بر مدیریت پویا و فعال درون مدارس، دارای روابط برون سازمانی موفق با جامعه، مردم و سایر ذی‌نفعان داشته باشند. تحقیق همسو و غیر همسوئی که به بررسی این دو متغیر با همدیگر پرداخته باشد وجود نداشت

با توجه به نتایج بدست آمده از این پژوهش و به منظور کمک به افزایش مشارکت ورزشی دانش‌آموزان در ممسنی از طریق سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری، پیشنهادات زیر ارائه می‌گردد:

(۱) با توجه به این که ضریب همبستگی بین متغیر سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری با متغیر مشارکت ورزشی در آزمودنی‌ها در حد متوسط و پایین تر بوده است. بنابراین پیشنهاد می‌شود به منظور بیشتر شدن مشارکت ورزشی آزمودنی‌ها، توجه بیشتری به این دو متغیر شود.

(۲) با توجه به اینکه ارتباط بین تمامی مولفه‌های سرمایه اجتماعی و سرمایه فکری آزمودنی‌ها در حد متوسط و یا پایین تر از حد متوسط بوده است بنابراین پیشنهاد می‌شود به منظور افزایش مشارکت ورزشی به این مولفه‌های که ارتباط ضعیفتری با مشارکت ورزشی داشته‌اند، توجه بیشتر شود.

Reference

- Asadi, Seyed Ehsan. Naderi, Fatemeh (2019). The relationship between family social capital and sports participation of teenage students, the third national conference of student sports achievements. [in Persian].
- Iman, M. T., Bani-Fatemeh, Z. (2013). Investigating the relationship between social capital of young women and participation in sports activities in Yazd city. Scientific-Research, Social Sciences Quarterly of Islamic Azad University - Shushtar Branch, 8th year, 2nd issue, consecutive (25), pp. 25-50. [in Persian].
- Islami-Marzenklath, M., Mousavi, S. J., Khoshfar, G. (2013). The relationship between social capital and women's participation in sports activities (case study: women of Gorgan city). Social capital management, volume 1, number 2, pages 139-159.[in Persian].

- Manochehari-Nejad, M., Hemte-Nejad, M., Rahmati, M. (2014). The relationship between family social capital and sports participation of adolescent students. *Sports Management - August and September 2014, Volume 7, Number 3, Pages 457-470.*[in Persian].
- Mardani, A., Safari, O. (2021). Determining the relationship between social capital and sports participation of female students of Kazerun city, master's thesis, physical education department, Noorabad Mamsani Azad University.[in Persian].
- Parsamehr, M., Belgurian, M., Saidi Madani, M. (2012). Investigating the relationship between social capital components and sports participation among teenagers, *Sports Management, No. 17, pp. 109-127.*[in Persian].
- Roshanfekar, P., Zakai, M. (1385). Young people, social capital and voluntary behaviors, *Journal of Social Welfare, No. 23, pp. 113-146.* [in Persian].
- Taylor P, Davies L, Wells P, Gilbertson J, Tayleur W. (2015). A review of the Social Impacts of Culture and Sport. (CASE), (DCMS), (ACE), (EH), (SE), (Sheffield Hallam University), (BOC), 136.
- Verhagen S. (2014). Bridging Social Capital Through Sports: An Explorative Study On (Improving) Inter- Ethnic Contact at two Soccer Clubs in the Netherlands. *Journal of Social Intervention: Theory and Practice, 23(4), 23-38.*

